

Stačí požehnaná voda, prípadne zapálená svieca - symbol Krista a postoj veriaceho človeka uvedomujúc si Božiu prítomnosť a lásku. Môže byť aj požehnaná krieda.

**Požehnanie domov v čase
sviatku Zjavenia Pána**
(*Pre súkromné požehnanie laikmi.*)

„Požehnávanie je božská činnosť, ktorá dáva život a ktorej prameňom je Otec. Jeho požehnanie je zároveň slovo i dar (po latinsky **bene-dictio**, po grécky **eu-logia**, doslovne „**dobro-rečenie**“).

Ak sa tento výraz aplikuje na človeka, znamená adoráciu a odovzdanie sa svojmu Stvoriteľovi vo vzdávaní vďaky.“

(Katechizmus katolíckej Cirkvi – č.1078)

V mene, Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.
Pokoj nášmu domu a všetkým, čo v ňom bývame.
I s duchom tvojom.

<i>Z Panny–Matky sa zrodil Pán, ktorého anjel zvestoval, a v lone matky skrytý Ján radosťou nad ním zaplesal.</i>	<i>On nepohrdol jasľami, pokorne leží na sene; o trošku mlieka prosí ten, čo živí všetko stvorenie.</i>

Počúvajme slová sv. Evanjelia podľa Matúša(2, 1-12):

Ked' sa za čias kráľa Herodesa v judskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu. A hľa hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

(Chvíľa ticha, alebo krátky príhovor ...)

S radosťou za dar Božieho Syna velebme nášho Spasiteľa a prednesme mu svoje prosby:

- 1. Pane Ježišu, Boží Syn, žil si s nami ako človek, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi, daj, aby sme boli dobré deti nášho dobrého Boha***
- 2. Pane Ježišu, ty si sa v nazaretskej rodine vzťahoval v múdrosti a bol si v obľube u Boha i ľudí, daj, aby otcovia a matky boli prvými učiteľmi a svedkami viery pre svoje deti.***
- 3. Pane Ježišu, Kráľ pokoja, ty si nám priniesol svoj pokoj, daj, aby všetci, čo v tomto dome bývajú, tešili sa zdraviu i pokoji a žili v láske a svornosti a boli ti za všetko vďační.***
- 4. Pane Ježišu, priniesol si radostnú zvesť trpiacim a chudobným a uzdravoval si pokorných srdcom, chráň nás od prílišných starostí a otvor naše srdce pre trpiacich a núdznych.***
- 5. Pane Ježišu, Život veriacich, ty si prijal Máriu a Jozefa k sebe do nebeskej vlasti, prijmi aj zosnulých z našej rodiny medzi svojich spravodlivých v nebi.***

A teraz sa spolu modlíme, ako nás naučil náš Pán Ježiš Kristus:

Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Dajme si znak pokoja.

Pokoj a bratská láska nech je medzi nami.

Modlitba požehnaní:

Všemohúci Bože a Otče, ty si nás v krste prijal za svoje deti a urobil si nás bratmi a sestrami

tvojho Syna; posilňuj naše spoločenstvo s ním a daj, aby sme v našej rodine žili vo svornosti a láske. Bože, ochraňuj náš dom pred zlom a hriechom, požehnávaj ho i všetkých, čo v ňom bývajú, aby sme ti ako domáca cirkev prinášali duchovné obete: zlato lásky, myrhu utrpenia a kadidlo modlitby. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

(Otec- matka pokropí požehnanou vodou prítomných i celý dom, pričom povie:)

***Táto požehnaná voda nech nám pripomenie náš krst
i Ježiša Krista, nášho Spasiteľa,
ktorý nás vykúpil svojím krížom a zmŕtvychvstaním.***

(Na horné veraje dvier kriedou napíšeme:

20 C + M + B 11

To znamená: Christus mansionem benedicat

Kristus nech požehná náš prýbytok)

Prosme teraz spoločne Pannu Máriu o pomoc a ochranu:

Zdravas Mária ; Pod tvoju ochranu sa utiekame ...

***Dnes prišla spása do nášho domu. Pokoj a požehnanie nech spočíva na ňom a nech naplňa
všetkých nás.***

V mene, Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Katechizmus katolíckej Cirkvi:

1. článok SVÄTENINY

1667 „Svätá matka Cirkev ustanovila aj sväteniny. Sú to posvätné znaky, ktorými sa, určitým napodobnením sviatostí, naznačujú a na orodovanie Cirkvi dosahujú najmä duchovné účinky. Sväteniny pripravujú ľudí na prijatie hlavného účinku sviatostí a posväcujú rozličné okolnosti života.“

1668 Cirkev ustanovila sväteniny na posvätenie niektorých cirkevných služieb, niektorých životných stavov, najrozličnejších okolností kresťanského života, ako aj používania vecí, ktoré sú užitočné pre človeka. Podľa pastoračných rozhodnutí biskupov sväteniny môžu zodpovedať aj potrebám, kultúre a dejinám kresťanského ľudu istého kraja alebo obdobia. Obsahujú vždy modlitbu, ktorú často sprevádza stanovený znak, [\(699, 2157\)](#) ako je vkladanie ruky, znak kríža a pokropenie požehnanou (svätenou) vodou (pripomínajúcou krst).

1669 Sväteniny pochádzajú z krstného kňazstva: [\(784\)](#) každý pokrstený je povolaný, aby bol „požehnaním“ a aby požehnával. Preto laici môžu udeľovať niektoré požehnania. [\(2626\)](#) Čím viac sa požehnanie týka ekléziálneho a sviatostného života, tým viac sa jeho udeľovanie vyhradzuje vysväteným služobníkom (biskupom, kňazom alebo diakonom).

1670 Sväteniny neudeľujú milosť Ducha Svätého [\(1128\)](#) na spôsob sviatostí, ale modlitbou Cirkvi pripravujú na prijatie milosti [\(2001\)](#) a uspôsobujú na spoluprácu s ňou. „Pre dobre disponovaných veriacich takmer všetky udalosti života sú posväcované Božou milosťou vyvierajúcou z Kristovho veľkonočného tajomstva utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania, z ktorého čerpajú svoju účinnosť všetky sviatosti a sväteniny. A takmer každé správne používanie hmotných vecí sa dá zamerať na posvätenie človeka a oslavu Boha.“